

7) cerkve in duhovnije in nekoliko zgodovinskih črtic o njih; — zemljomerski spregled polja, travnikov, gozdov in pašnikov, in nekaj opominov o poljedelstvu, živinoreji, sadjoreji ribniški; — 10) o ribniški obrtni in kupčiji; — 11) nekaj ribniških pravlic; — in 12) krvava pravda, vsled ktere je bila zadnja čaravnica na Kranjskem sežgana leta 1701. — Pridjan je temu topografičnemu popisu kaj ličen in natančen zemljovid ribniške doline, kateri čast dela Blaznikovemu kamnotisu. Imenovana knjižica je poseben natis iz letnika više naše realke in se dobiva pri pisatelju in pri vseh ljubljanskih bukvarjih po 50 kr. Ker je bilo napravljeno le malo posebnih natisov ribniške doline, naj se podviza, kdor jo hoče dobiti.

Na dan sv. Ane 1864

svoji predobri tetiki

hvaležno zapela

Josipina Trnogorska.

Razvedri si čelo orjaški ti Triglav!
Zabobnaj Savica mogočno pa hitro!
Kôr ptičic gorenskih alj ne boš zažvižgal?
Ker tetkin je god, zapojmo vsi s citro:

Zdravje, sreča, zadovoljnost
Rahlo venča naj Vaš časni ték;
Ah vse mine! pa prihodnost
Blaga naj Vam bode na vès vék.

Nada.

O nada, ti iskrica mila, nebeška,
Ti ude otrpnjene spet oživiš;
Umakne se tebi vsa reva človeška,
Na prestol berača celó posadiš.

Mladenču v obrazu veselje se bere,
Ker nada mu lice oživlja, rudi;
Da tudi osoda vso srečo podere,
Je nada, ki žalost z veseljem sladí.

Ko deklica cvetke duhteče si zbira,
Prikupi vijolica se ji v srcé;
Ker nade podoba, svetove odpira,
Kjer radost kraljuje, nikoli gorjé.

Valovi življenja udarjajo grozno,
Ob nadi pa vendar razpeni se vsák;
Če nada posije v grenkosti noč pozno,
Slovó da obupu postaven možák.

Ob palici starček še pota prehodi,
Popelje v dni prejšnje ga nada nazaj;
V spominu upira se reví, nezgodí,
V spominu povrne sladkosti se mlaj.

O nada! ti iskrica mila, nebeška,
Od rojstva do groba ti spremljaš nas zmir.
Umakne se tebi vsa reva človeška,
Le v tvojem naročji dobí srcé mir!

Dr. Gr. Krek.

Dopisi.

Iz Remšenika pri Mahrenbergu. — 5. dan u. m. so v slovesnem obhajilu prvokrat zapele nove orgle, ki jih je naredil gosp. Ferdinand Malahovski iz Ljubljane tako izvrstno, da jih hvalijo vsi izvedeni možaki, med katerimi pa posebno g. Franc Köchl, izgledni učitelj iz Mahrenberga in izvrstni organist. Lepo delo z desetimi preméni veljá le 600 gld. Misleči, da se hvala mora dati, kdor je hvalo zaslužil, razglajujemo svetu te vrstice. Učitelj remšeniški.

Iz Bistrice na Notranjskem. Program slovesne besede, s ktero se bode odprla čitavnica naša pri-

hodnjo nedeljo, je ta-le: 1. Pozdrav, beseda J. Bilčeva, napev Fr. Grbčev. 2) Govor predsednikov. 3) Lastovica, čveterospev Drobničev. 4) Plave oči, napev česki. 5) Slovo Joane, beseda iz „Device Orleanske“ Koseskega, samospev Fr. Grbčev. 6) Deklamacija. 7. Slovenskim dekletom, beseda dr. L. Tomanova, napev Fr. Grbčev. 8) Na jezeru, beseda in napev M. Vilharjev. 9) Venec narodnih pesem. 10) Ločitev, samospev Fr. Grbčev. 11) Savica, beseda dr. L. Tomanova, napev Riharjev. 12) Naprej, beseda Š. Jenkova, napev Dav. Jenkov.

Iz Vogelj na Gorenskem 27. julija. — Preteklo sredo zvečer smo imeli tudi ogenj. Sreča, da so ljudje od vseh strani privreli in prav pridno gasili; še posebno vrlo so se obnašali Gašper in Aleš Zupanec, Juri Burger in Tilen Žun. Hvalavsem! — Letina nam precej dobro kaže, le rž in proso nista dosti prida.

Kmet v Vogljah.

Iz Železnikov 26. julija. Že delj časa nimam iz našega kraja nikakoršnih veselih novic, pa tudi današnja je strašna. Pretekli petek ponoči se je na bližnjem Jesenovcu v novi fužini gospod bratov Globočnikov primerila napost, ki jim bode morebiti kakih 2000 gold. škode prizadjala; pri tej veliki nesreči so delavci vendar še bili srečni. Veliko, grodeljnasto, okoli 64 centov težko kolo, ktero s silno naglostjo goni železno mongo (walzwerk), se je namreč razletelo med delom na kakih 30 večih in manjših koscev; metalo jih je — in kar je bilo najhuje, polagoma kos za kosom — s tako strahovito silo krog sebe, da kaj tacega more komaj top s kroglo storiti. Pokalo, hrulo, treslo in kadilo se je po fužini, da so delavci mislili, sodni dan se približuje. Spoznaje pravi vzrok polóma, se ni nihče k vehi upal, da bi bil vodo zaprl; vsi so stran zbežali, Bog, da so še mogli. Razun enega fanta vendar ni nihče ranjen, pa še ta le prav malo. Lahko se vé, da je to res velika sreča bila, če povem, da je pred nekoliko leti v Gorotanu pri neki fužini o enaki nesreči troje ali čvetero delavcev na mestu mrtvih obležalo. — Paž poleg kolesa, kakor tudi velik oddelek strehe je izdleskan, da bi strelja huje razsajati ne mogla; cent do dva centa težke kosove je metalo kviško skozi streho ter neslo ene kakih 20—25 sežnjev dalječ; nektre strešnice so odbite proti sredi, kakor da bi jih bil z škarjami odstrigel; strešne plošice je neslo po zraku kakor listje. — Dober mesec bo zdaj fužina morala praznovati, ker bo novo kolo v Marije-Celjskih plavžih vlitó; predno se tako daljo pripelje in zopet tú skupaj sestavi, potrebuje veliko časa. Škoda tedaj velika za delavce, še večja in občutljivša pa za gospode posestnike. Je pač le res, kar stari pregovor pravi: „kdor nima nič, je siromak; kdor pa ima kaj, je večkrat še veliko večí.“

J. Levičnik.

Iz Ljubljane. 27. dne p. m. je bil prvi mestni zbor pod novim županom gosp. dr. Etb. Costa-tom. Ko je perovodja gosp. Globočnik prebral zapisnik poslednje seje, je zbor najprej svoje obžalovanje razodel, da mu je umrl vrli odbornik dr. Rak, in po nasvetu županovem je častno mestjanstvo podelil dr. Čubru, mnogozaslužnemu odborniku, ki zavoljo starosti stopi iz odbora. Ker je župan interpelacijam odločil drugo vrsto dnevnega reda, je odbornik dr. Ahačič vprašal, kako in kaj je z mestnim računom od leta 1862, ki še zdaj ni rešen, in se začudil o računu za nove stavbe, od katerih zbor nič ne vé, na priliko, od tistih dražih olikanih klopí v zvezdinem drevoredu. Župan, ki je še le 19. julija nastopil svoje opravilstvo, zagotavlja, da v prihodnji seji bode vsem tem vprašanjem odgovoril. — Odbornik Horak vpraša: kako je z vodnjakom na spodnjih Poljanah, kateri ni kapljice vode dal, ko je